

Ohoho... Ko to nama opet piše ☺

A masa se dere « ONAJ LJENI ŠTO MJESECIMA NIŠTA POSLO NIJEEE » ☺

No, došao je i taj trenutak, putovanje, ludovanje, posla ko u priči, ali dok se updejt cucla, ima se minutica dvije za zapisati koju riječ, pa će valjda sa krajem Siječnja alias Januara 2008me, konačno Balky ispratiti 2006 tu iz svog kalendara ☺!

No, jednom davno, tamo negdje mjeseca jedanaestoga, godine gospodnje, pred godinu dana prošle, bio sam u Beču (alias Vienni), po teškom i sumnjivom zadatku.... Poslu, kao i obično! ☺

Krenuo sam iz Zagreba grada, (glupa pjesmica koju mi je sad tip pustio na brodu, pa mi se sad rimuje sa «I dalje ne volim većinu što pod Zagreb spada»), a sjena sa turbopropa izgledala mi je u datom trenutku kao raketla, pa sam je usliko, kao dobar početak. ☺

I tako, polako (zbilja polako), ali sigurno stigao do Beča!

Kao i obično, sačekao me Marija rajze neki plac, koji je pravi balkanski vašar, i skroz je interesantan ☺

A Beč... , a on je, kako zimi i priliči, bio hladan, tmuran, i ne pretjerano interesantan!

Jedino interesantno, bilo je ime neke mađarske teretnice, došo Baja ☺

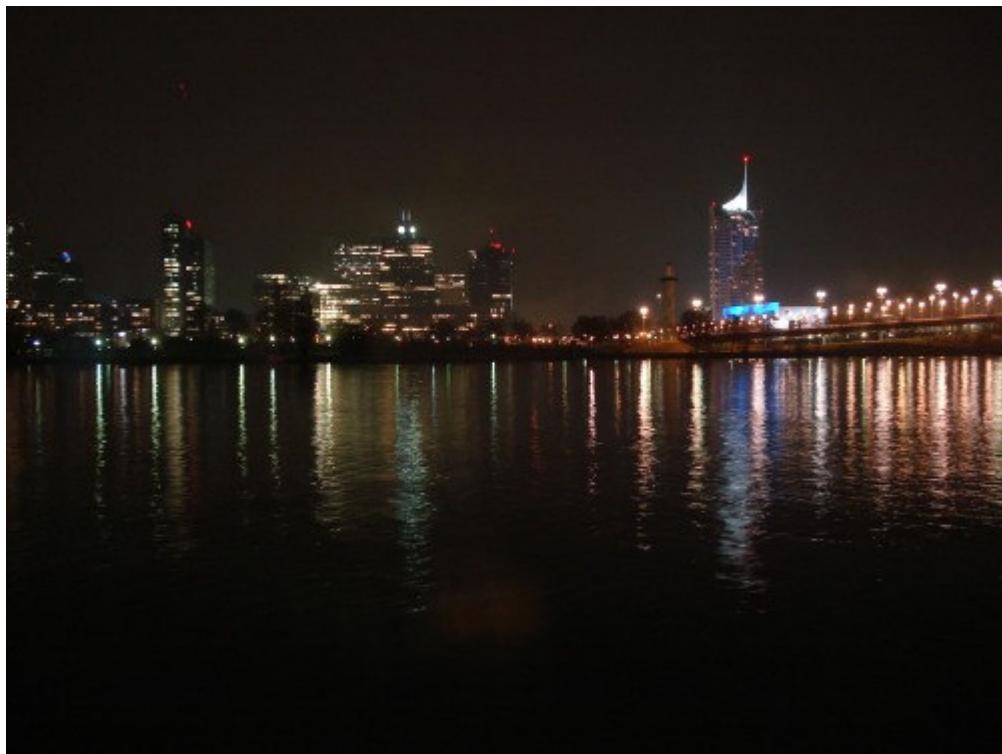

I tako, ja tu, radim, rintam, kad .. Crko neki disk, pa aj ti mali u nabafku, ne budi lijen,
uzmem taxi, pa krenem put centra, a ono usput, stani pa gledaj. Nekako nije bilo gužve,
iako sam mislio povirit, da vidim šta se nudi. ☺

Nedaleko tuda sam pogledao neku jaknu, mislio kupiti goretex kad ono cifre, da se zmrzneš. 500 Evrića jebena najobičnija ružna goretex jaketa... e do mojega! Ne dam!

I dobro, bio, došo, prošo, na brod se vratio, radio, odradio, i noć pala, a ja pošo spat! ☺

Al, Prc, uhvatio jednu sliku i natentali me da odemo preko ceste, pa malo lijevo, u neki bar za koji su čuli da postoji tu na pivo. Reko, ajde, jedno pivce, nije greda... Ušli mi, kad ono...

Rupa bez dna, konobari čelavi, muzika boli glava, a jedan od konobara urokan od horsa, jedva stoji na nogama, a na glavi mu istetovirana kosturksa glava.... prizor boli glava, ali taj dodje nas poslužit. English ? (Mljkfrkors, Wljet njawnjet?) ... reko, brate daj pivo, bilo koje ☺ Da se ne objašnjavamo puno ☺ ... I donio on, ali, svaka majstoru čast, urokan, tetura, čeka svoju dozu i doneše točno ono što sam tražio...je taj bio urokan, još se evo i danas sjećam. ☺

No bilo kako bilo, vrno se domov, radio dan dva, ništa zanimljivo, a onda trebalo ići ponovo u grad po neku robu, pa sam usput pogledao neku bezveznu (kasnije se ispostavilo mega luxuz skijašku jaknu), jaknu, reko mora biti jeftinija od one od 500 evrinjosa, kad ono 900 ... reko ... aloooo breee eee breee alooo ???? JAKNAAA??

I odusto ☺ i otišao na šetnjicu, i kad sam već tu negdje, ne budi ljen, protegni noge do tog SchoneBruneta ili kako se već zvaše ☺

Onako iz daleka, ne izgleda on loše ☺

A Izbliza «Krismis Market» ☺ ili Vam ga, božični sajam.. kuhano vince u zraku,
medenjaci, kolačići, prćkarije... ☺

Na putu kući, shvatio sam da mi se bratanac izmotava i da neće da plati piće, a on u stvari otvorio restoran u Beču ☺ E Vladimire, Vladimire! ☺

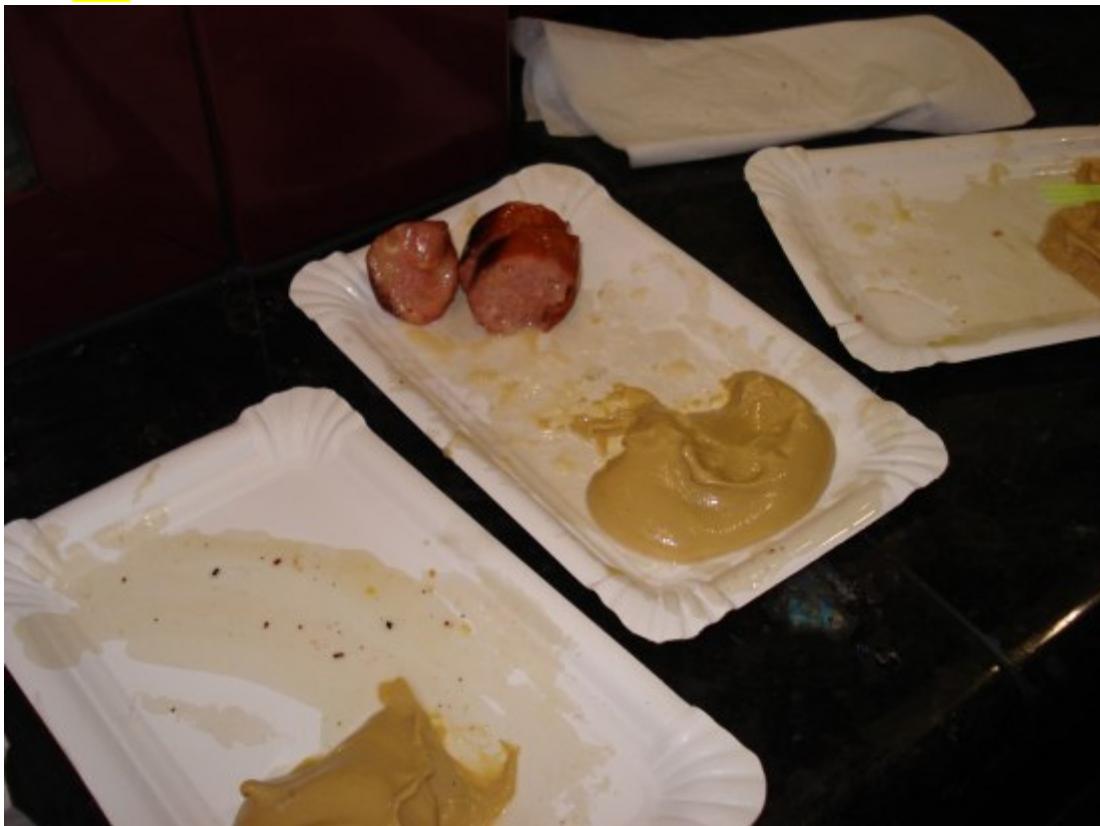

Tu se negdje javila ekipa da su i oni u gradu, i da bi mogli na piće, a kako je upala neka subota, brod bez gostiju, svi nekako bez opterećenja i obaveza, onda sam reko, ma ajde, što da ne... I kao vodi nas lik koji ima tu frenda koji studira u Beču i uđemo u najneobičnije i najfol mjesto koje sam do sada imao prilike vidjeti. Psihodelija, ali koja...

Naime, likovi su iz neke Japanske Anime, ali su projektorom projicirani na sve zidove u baru, a bar je kompletno bijele boje u principu, i tematski mu mijenjaju pozadinu. Naravno, kako oni osvjetljavaju cijeli bar, tako se i preko svih gostiju presijavaju sva ova lica, pa imaš u startu osječaj ko da si se dobrano natresko pivčuge i nasnifao ljepila, iako si tek ušao. ☺

Po ovom mjestošcu ja sam isforsirao da probam čuvene Kezekrojne (To po Vuku) ili Vam ga čuvene austrijske kobasice sa sirom... nisu loše ☺

E sad, nakon Keze krojnера, otišli smo kao na još jedno pićkence, i to smo išli kao u neki super Jazz bar nešto u sklopu nekog teatra, operadoma ili kako bi ga nazvao. Užasno

pristojno, uredno, složeno za spektakl, i neka gej ekipa koja je tu to došla gledat... ☺

Diraju se dva «drugara» za rukice, drugi dvojac se milo gleda, reko ako je ovakav

početak, kako li će tek biti dalje...

Grupa koja je najavljenata zove se «Sin» ili vam ga Grijeh, stranci neki.

I onda stiže pojava koje se ni Boy George ne bi posramio, gitarista u haljinici, našminkan, prava ona rasna pederčina. Za njim druga, još gora, polugola u nekoj košuljici, a onda ženka, ili barem nešto što liči 99% na ženku, dubokog muškobanjastog glasa odjenuta u

ovčetinu... il vam ga u ovčije runo. Strašno ☺

A muzika... Death nešto varijanta poput onoga Nick Cavea ili nešto još gore ☺
Uglavnom, prekrasno iskustvo, u kojem ja, nakon skoro pola sata slušanja istog,
konstatiram na glas, «kao, fakat su neobični, šteta što je na njemačkom...», na što me
drugari zbumjeno gledaju i kazuju «ali, ovo je na Engleskom ...» ☺ Strašno!

I dobro, drugi dan, prekrasan dan, a od Austrijanaca sam saznao da su ova dva brodića,
dva stara vojna broda, koja su tu dovučena, usidrena i prenamjenjena, u ovom «brodiću»
u nastavku ova dva broda (U toj kocki koju kao fol vuku 2 broda) ni manje ni više nego
sportska dvorana, a ta dva broda su srednja škola... ☺ Sad ne sjećam se jel sam o ovome
već negdje pisao, ali znam da sam htio. ☺

A onda jedan od idućih dana, dogovarao sa koleginicom Viki iz Pešte, da odemo na neku večericu, a ja reko, možeš li ti mala doć da mi idemo na ručak, ha ? ☺

I došla Viki idući dan, međutim, vrijeme nije poslužilo, ali mjesto jest! ☺

Znamo da ja volim visine, pa sam se još jednom našao, visoko visoko, visoko ☺

Weiss piva na 100njak metara nadmorske visine! ☺

A i neka gljivova čorbica ☺

A pogled, puca pa razvaljuje... mislim, inače kad nije glupa magluština!!! ☺☺☺

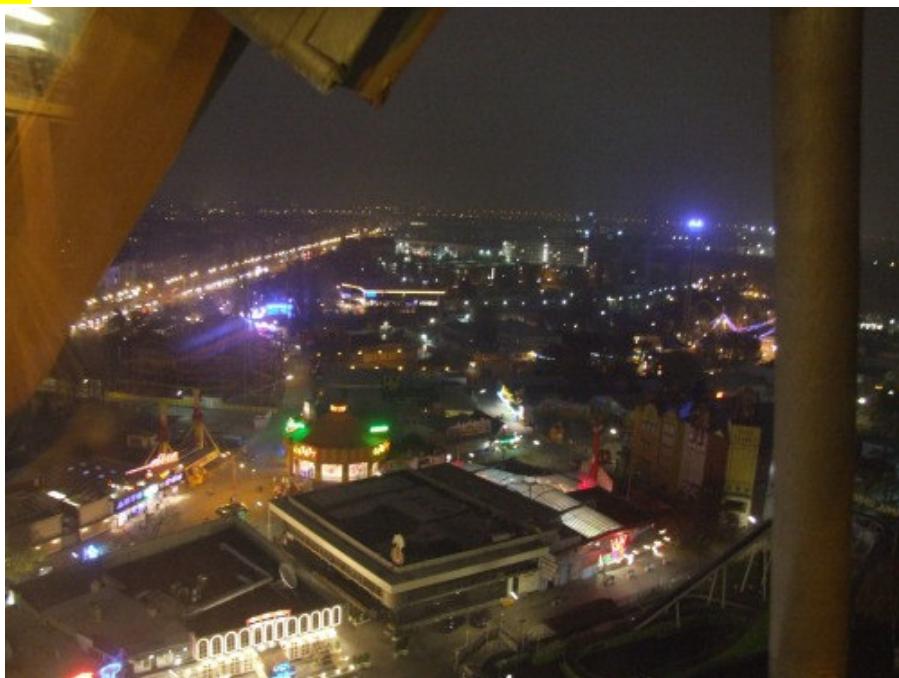

Srećom je zima, a noć brzo padne, pa kad smo se spustili, restoran izgleda ovako...

Nakon toga smo se uputili do pratera, onog istog mjesta gdje me cigo natego za pare, koje na kraju nije video u onom reportu iz 2003će ☺ ko je čitao, znat će☺

Samo smo se ovaj put uputili u onaj čarobni krug, koji navodno nije zakazivao do sada, i koji radi nešto u fulu, svaki dan i stalno.

A pogled puca, opet sam visoko ☺ ...

Baš visoko, al kad volem, šta da radim ☺

No ko visoko leti, spusti se niže, pa smo se spustili kreveljiti na igrarije koje su bile zatvorene i nisu radile...

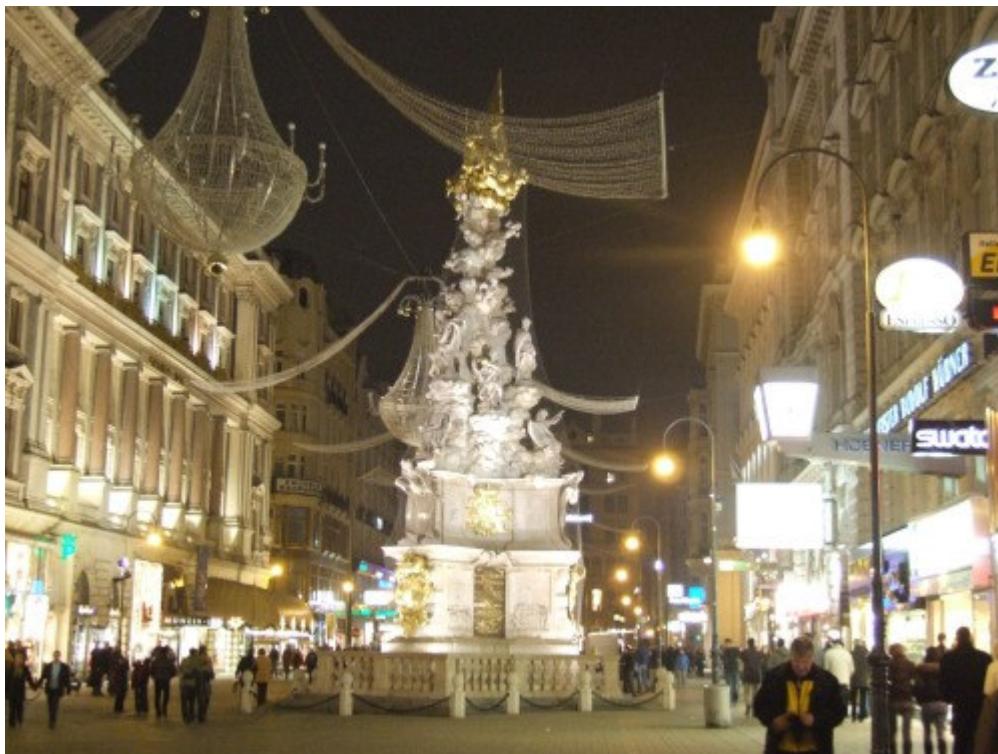
Nakon igrarija, malo do centra na kavu...

Pa malo u Stefan's dom! Kojem uvijek brkam ime, pa ako je Johans, oprostite ☺

A Beč je zbilja krasan, a u ovo predbožično raspoloženje, nešto posebno...

I tako smo tu malo prošetali, pojeli jedan Saher torte, baš tu kod zahera ☺, a onda sam uočio najmegagigaultrasuperduper napaljujuće cipele, i to na plastičnoj lutki, ali ne treba puno bolesnom mozgu da je zamisli na nekom živahnom stvorenjcu.... mljac ☺ Ako nešto od zime valja, to su ove plišano-čupave djevojčice... pardon, cipele ☺☺

I to ni manje ni više pred Bečkom operom! ☺

Tu je negdje Viki trebala nazad za Peštu, pa sam je pravo navigirao u dijametalno suprotni kraj grada, pa smo se vozali kroz Beč kojih sat i po... ☺ Al našla je put kući, a ja na brod... na posao, jelte!!!!

Da ne pomislite krivo, ja sam u ovoj firmi zbilja naučio iskoristiti svaku sekundu slobodnog vremena i najčešće žrtvujem san za 2-3 slike i pokoji report, ali evo jedan dokaz, da ne samo da radim, nego i gutam prašinu... pravo IT Managerski posao!!!

Ako puno radi, puno i jede, pa tako jedna juhica od bundeve... mljac mljac ☺

I tu dolazi do zapleta. Naime samo dan prije sam pregledao jedan brod, koji je trebao kroz pola sata krenuti za Linz, ja radim na nekom trećem brodu, a ovi zovu da je hitno, da im je glavni komp rikno, i drž ne daj, eto mene tu, i plovim i ja za Linz i nadam se riješiti problem do tamo. Dijagnoza da je možda načet disk je bila točna, ali da je potpuno crko nisam očekivao, pa sam se našao u situaciji, sastavi druže sve od reda ispočetka... što je potrajalo 2 dana, malo plovidbe, malo do Linza, pa natrag.

Sreća u nesreći, na brodu nije 3 dana bilo gostiju, a Gero je slavio rođendan, pa se barem dalo pojesti nešto kvalitetno. ☺ No, kako sam stvari ostavio u Beču na brodu, valjalo se i vratiti nazad, a ovi su plovili dalje, put Njemačke, pa sam bio prilično u škripcu sa

vremenom, pa je i ovdje, istina uz tortu, radni dan bio kojih 20ak sati, dok se sve skupa nije namjestilo da radi, baš onako jednostavno kako može i mora. ☺

Krenuo sam putem nazad vlakom, a tamo znak... ☺

No, osim čudnih znakova, putem se našao i jedan mali galebčić, koji je konačno uspio, onako, odokno, kako sam htio i zamislio, iako još to nije savršeno, kako će biti, samo je

pitanje kada... ☺

A tu na zidu, kako sam stigao u Beč, i jedan grafit, da ne ispadne da su u Beču samo fini... Bečka škola.

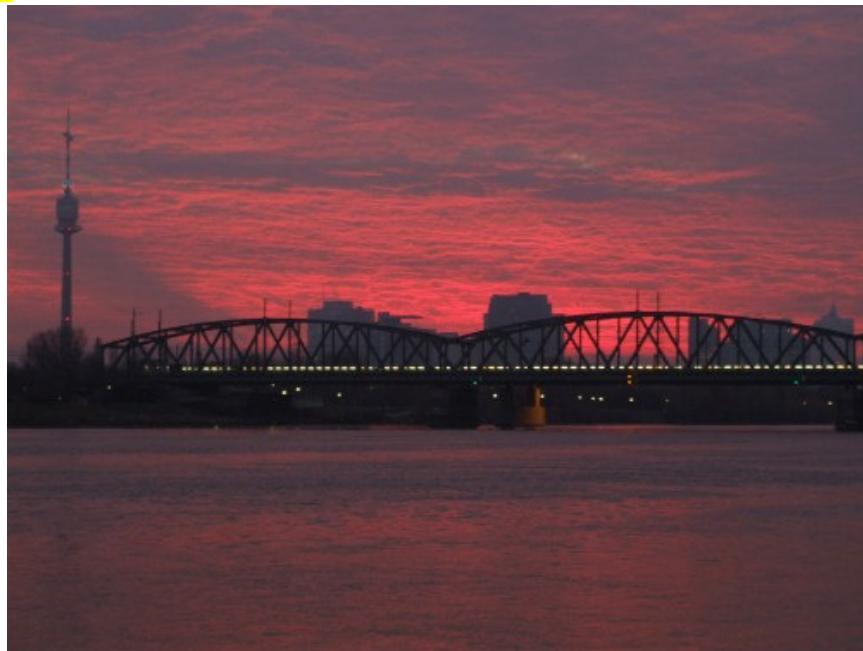
I tako, još sam jednom morao u grad po neku nabavku, a poslužio je jedan lijepi sunčani dan, pa sam ufatio i ono čudovito Bečko zdanje, koje je ni manje ni više nego spalionica smeća, ali ju je majstor, eto, dizajnirao onako, da liči na nešto... ☺

Otišo još kod Japanjerosa na neki ručkić... (Naravno) ☺

I onda je kroz dan ili dva došlo vrijeme da se krene, da se da putevima vjetra od samoga jutra, jer doček u Beogradu nije mogao čekati... Naravno, u to rano jutro, nisam bio lijen, iako sam bio kasnio na avion i iako je bilo hladno, sjećam se ko danas, za krepat, morao sam ovjekovječiti Bečko jutro!

Crveni Beč ostao je iza mene, a ja pravac DU, 20ak dana Dubrovnika i onda gas na istok... A tamo, cijeli Umag, i cijela ekipa spremno čeka! ☺

Beograd, Novogodišnje, hladan, simpatičan i lijepo uređen... ☺

Doček dočeka uz exKeopsove palačinke!

A na sam dan nove godine, zna se... Gdje god se kreće, spremni su prasići, sarma i ruska salata... ☺

Doček je bio u Go Kart centru «Fluid», gdje je bilo toplo i pijankovito ☺

Nakon fešte, naravno, pod je bio onako, u domaćem stajlingu ☺

A najjači motiv večeri bio mi je odlazak na WC, na kojem je prije dočeka uredno pisalo
«Ne radi», ali je «proradio».

REPORTS:

11/12-2006
Beč-Beograd ☺

Ja sam se bio junački raspametio, ponio sam iz Fluida (oko 4 sata) nekakav čips, jer sam kao gladan, pa sam ga poklonio taksisti, kojeg sam udario sranjem i zajebancijom jer je «bio dobar i trpio me», a tu sam izgubio i svoju Adidas kapicu... No krenusmo dalje u potrazi za Umagežima, a oni na Obiličevom vencu, pijuckaju... Uklopio sam se sa stilom.

☺

Ubiven ko majka ☺ Dobro, ni Gule mi nije bio bolji ☺ (Sjećate ga se iz CG Reporta?...

Onaj fini mladić, koji pijucka vodu u 4 ujutro? ☺))))

I tu se zarakijalo junački, pa se krenulo dalje, putem nekih Rock Rupa i sendvića, a na kraju sam prilegao na «Beogradu» ☺

BALKYA'S REPORTS:

11/12-2006
Beč-Beograd ☺

I to je uglavnom za ovu prigodu to... Ispratio sam sa 12 sati ića, pića i «krvoprolića» prastaru 2006tu, ušetao u 2007mu i nastavio u jednako zeznutom ritmu, krenuo u početak sezone, u novi Amsterdam, nove priče, ali o tom... Uskoro ☺

Do tad! Do nekih novih dogodovština drugara Balkya....

Mlogo Vas Volem! ☺

Ostanite zdravi, debeli i veseli, ma gdje god bili! Laku noć! ☺